

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal hermed tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om godskørsel.
(Lovforslag nr. L 52).

Den 15. januar 1988 blev der fremsat forslag til lov om godskørsel. Forslaget bortfaldt som følge af udskrivning af valget. Nu fremsættes forslaget på ny med enkelte ændringer af overvejende teknisk karakter.

Lovforslagets hovedformål er – i overensstemmelse med regeringens målsætning om afbureaukratisering og afskaffelse af regulerende ordninger, der hæmmer en friere erhvervsudfoldelse – at ophæve den antalsmæssige (kvantitative) begrænsning vedrørende godskørsel for fremmed regning (vognmandskørsel). Dernæst foreslås den særlige tilladelsesordning for fragtmandskørsel ophævet.

Ophævelsen af den antalsmæssige begrænsning er i overensstemmelse med udviklingen inden for De Europæiske Fællesskaber. Her er der med henblik på skabelsen af det indre marked på godstransportområdet opnået enighed om afskaffelse af den antalsmæssige begrænsning vedrørende den internationale godstransport.

De omfattende erfaringer med den gældende lov fra 1973 viser, at en antalsmæssig regulering ikke er noget egnet styringsmiddel til regulering af erhvervet. Denne regulering ophæves derfor, men der opretholdes en tilladelsesordning vedrørende vognmandskørsel, hvilket Danmark er forpligtet til i medfør af EF-bestemmelser.

En ansøger skal således opfylde en række krav vedrørende økonomi og faglig baggrund, ligesom de vandelsmæssige forhold skal være i orden. Der foreslås en opstramning af disse krav i forhold til i dag, ligesom forslaget indeholder en udvidet mulighed for at tilbagekalde tilladelser i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen vedrørende godskørsel. Herved skaffes mulighed for en reduktion i antallet af overtrædelser af bestemmelserne vedrørende kørsel med overlæs, farligt gods, køre- og hviletid m.v. Lovforslaget indeholder endvidere adgang til at tilbageholde et motorkøretøj, der udfører godskørsel i strid

med lovgivningen. Denne bestemmelse er ny i forhold til det tidligere forslag.

I bemærkningerne til lovforslaget er der indeholdt en udførlig redegørelse for forslaget om ophævelse af den særlige tilladelsesordning for fragtmandskørsel, som giver og i øvrigt altid har givet anledning til vanskeligheder, idet det ikke er muligt at opstille en definition, som ikke meget hurtigt er blevet undergravet af udviklingen i det praktiske liv. Der er derfor ikke indeholdt bestemmelser herom i lovforslaget, og fragtmændene vil herefter have fri adgang til at indrette fragtsystemet på grundlag af indbyrdes aftaler.

Jeg kan oplyse, at organisationen Danske Vognmænd har foreslået en ordning, hvorefter alene fragtmandscentralerne godkendes, men en sådan ordning finder jeg ikke nødvendig med henblik på at opretholde et landsdækkende rutenet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om uddannelse af husholdningslærere.

(Lovforslag nr. L 53).

Lovforslaget blev fremsat af mig den 13. januar 1988. Jeg henviser til Folketingstidende 1987-88, 1. samling, sp. 4496 og 5522-5534. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg.

I forbindelse med genfremsættelsen er forslaget § 14 om efter- og videreuddannelse formuleret om og ikrafttrædelsesdatoen ændret til 1. juli 1989.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om produktansvar.
(Lovforslag nr. L 54).

[Justitsministeren]

Lovforslaget tager sigte på en gennemførelse til dansk ret af EF-direktivet om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar. Dette direktiv skulle have været opfyldt senest den 30. juli 1988, og Justitsministeriet har med henblik herpå 3 gange fremsat et forslag til lov om produktansvar for Folketinget. Det seneste forslag bortfaldt på grund af folketingsvalget. Selv om Danmark ikke er det eneste land, som ikke har opfyldt direktivet til tiden, må det nu siges at være vigtigt, at der meget hurtigt gennemføres den lovgivning, som er nødvendig til direktivets implementering.

I forhold til de tidligere fremsatte forslag er der i lovforslaget foretaget visse ændringer i lovteksten og bemærkningerne hertil. Baggrunden herfor er navnlig et ønske om at imødekomme nogle af de indvendinger, der har været rejst mod de tidligere forslag. Jeg håber, at der herved kan skabes grundlag for bred tilslutning til forslaget.

Der er således som noget nyt medtaget udtrykkelige regler om mellemhandleransvar, jf. forslagens § 11. Desuden er det i § 14 præciseret, at de gældende regler om erstatningsansvar for produktskade ikke begrænses ved lovforslaget.

Bestemmelserne om mellemhandleransvar indebærer, at der påhviler mellemhandleren et objektivt hæftelsesansvar umiddelbart over for den skadelidte. Denne lovfæstelse af mellemhandleransvaret vil betyde en styrkelse af forbrugers retsstilling. Direktivet og de tidligere fremsatte lovforslags beskrivelse af, hvem der anses som producent og dermed ansvarlig på objektivt grundlag for produktskade, ville i en række tilfælde medføre, at skadelidte skulle sagsøge en udenlandsk producent. Den forsinkelser og de øgede omkostninger, dette kunne medføre, vil kunne undgås, når den skadelidte kan holde sig til mellemhandleren. En mellemhandler, der har udbetalt erstatning, har regres over for tidligere mellemhandlere i omsætningskæden og over for producenten.

De nye bestemmelser om forholdet til almindelige erstatningsregler vil klargøre, at den nye lov vil give skadelidte en bedre stilling uden samtidig at forringe skadelidtes stilling efter de gældende regler.

I forbindelse med de nævnte ændringer har Justitsministeriet foretaget en række yderligere ændringer, som overvejende er af redaktionel

karakter. Der er herunder bl.a. foretaget en præcisering af forældelsesreglerne. For at der ikke skal være forskel på forældelsesreglerne, alt efter om sag anlægges efter den foreslåede nye lov eller efter dansk rets almindelige erstatningsregler, er de nye regler udformet således, at den 10-årige forældelsesfrist gælder i begge situationer.

Jeg håber, at disse ændringer vil gøre det muligt meget hurtigt at opnå bred tilslutning til gennemførelsen af reglerne, der jo i vidt omfang er bundet af EF-direktivet.

På 3 punkter giver EF-direktivet medlemsstaterne et vist spillerum. Det er således overladt til de enkelte lande at bestemme, om landbrugsråvarer m.v. skal omfattes af reglerne om produktskade, hvilket ikke foreslås i lovforslaget. Endvidere kan de enkelte lande indføre en ansvarsbegrænsning for de såkaldte serieskader på ikke under 70 mio. ECU, svarende til ca. 560 mio. d.kr. Denne ansvarsbegrænsning er ikke medtaget i forslaget. Endelig er det overladt til de enkelte lande at bestemme, om der skal være ansvar for de såkaldte serieskader. Sådant ansvar foreslås ikke i lovforslaget.

Efter den engelske gennemførelseslovgivning er ansvar for landbrugsråvarer og for udviklingskader ikke medtaget, mens man har begrænset ansvaret for de såkaldte serieskader. Det samme gælder for Italiens og Grækenlands vedkommende, dog har Italien ikke begrænset ansvaret for serieskader.

I de øvrige EF-lande har man ikke taget endelig stilling til udformningen af de respektive landes gennemførelseslovgivning.

Jeg kan til Tingets orientering oplyse, at der senere i denne måned afholdes et møde i EF på embedsmandsplan. Her skal man drøfte, hvornår og hvordan de enkelte medlemsstater agter at gennemføre direktivet. Jeg vil, så snart dette møde er afholdt, hurtigst muligt sende et referat af dette møde til Folketingets Retsudvalg.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige – og forhåbentlig også meget hurtige – behandling.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændrede regler for overgang fra deltids- til fuld-

[Arbejdsministeren]

tidsforsikring, deltidsforsikring ved delpension m.v.).

(Lovforslag nr. L 56).

Lovforslaget blev fremsat af mig den 28. oktober 1987, jf. Folketingstidende 1987-88 (1. samling) sp. 794 ff. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg.

Lovforslaget er således en genfremsættelse, bortset fra forslaget om udbetaling af dagpenge til fiskeskippere i forbindelse med ishindringer. Dette forslag vil senere i denne folketingssamling indgå i et samlet lovforslag om ændring af arbejdsløshedsforsikringsreglerne for de selvstændige.

I § 1, nr. 7, er medtaget et nyt forslag om ændring af reglerne om overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring.

Reglerne herom blev sidste gang ændret i juni 1986, således at der som betingelse for overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring i en sammenhængende 13-ugers-periode skal foreligge mere end 30 timers beskæftigelse i hver uge. Det har vist sig, at kravet om, at der skal være mere end 30 timers beskæftigelse i hver uge, har forøget arbejdsløshedskassernes behov for at indhente arbejdsgiverdokumentation til at kunne fastslå timernes placering.

Forslaget medfører, at der i stedet foretages en gennemsnitsberegning. Dette vil indebære en væsentlig administrativ lettelse for både arbejdsløshedskasser og arbejdsgivere, idet en stor del af lønsedlerne kan bruges umiddelbart af arbejdsløshedskasserne.

Forslaget skal således ses som et led i regeringens bestræbelser på at forenkle reglerne og lette administrationen mest muligt.

Jeg kan for så vidt angår begrundelsen for og indholdet af lovforslaget i øvrigt henholde mig til det, som jeg anførte ved den første fremsættelse.

Jeg skal på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

(Lovforslag nr. L 58).

Vi har med de ændringer, der gennemførtes i loven i december 1987, fået skabt et system,

som giver de forskellige aktører gode muligheder for at tilrettelægge indsatsen, så den får netop det indhold, der ud fra en lokal vurdering er behov for. Samtidig har vi efter regeringens opfattelse fået sikret den nødvendige regionale koordinering af indsatsen.

Regeringen har således også en forventning om, at det eksisterende system vil vise sig at give grundlag for et godt samarbejde mellem de forskellige regionale og lokale aktører.

Vi har endnu ikke set systemet i fuld funktion og har derfor heller ikke endnu haft mulighed for at vurdere, om det har fået den rette udformning.

Kommunernes og amtskommunernes forpligtelse til at afsætte et beløb pr. indbygger til den særlige indsats videreføres uændret i 1989 og 1990.

Regeringen mener, at indsatsen for at få kontanthjælpsmodtagere ud af den passive forsørgelse og i gang med uddannelse eller arbejde skal forstærkes.

En række initiativer i forskellige kommuner i de seneste år, hvor det sikres kontanthjælpsmodtagere, at de efter en vis tid får et tilbud om arbejde enten i et kommunalt beskæftigelsesprojekt eller i private virksomheder med løntilskud, har givet meget gode resultater.

Efter de gældende regler skal et beskæftigelsesprojekt være på normale arbejdsvilkår, dvs. bl.a. fuld arbejdstid. Regeringen mener imidlertid, at der er behov for en mere fleksibel ordning, og foreslår derfor, at der åbnes mulighed for at etablere beskæftigelsesprojekter, hvor den enkelte deltager kan ansættes på nedsat tid.

Efter de gældende regler er det hovedreglen, at den, der ansættes på et beskæftigelsesprojekt, skal have været ledig i mindst 3 måneder. Ledige, der henvender sig til socialforvaltningen for at få kontanthjælp, og hvis væsentligste problem er ledighed, bør for fremtiden have mulighed for at få et tilbud om arbejde straks, således at de slet ikke kommer ind i kontanthjælpsystemet. Det foreslås derfor, at der åbnes mulighed for, at man – som led i ovennævnte ordning – ser bort fra kravet om en ledighedsperiode på 3 måneder før deltagelse på et beskæftigelsesprojekt.

Herudover foreslås foretaget en række mindre justeringer i loven.